

Druhým důvodem je porušení zásady proporcionality zakotvené v čl. 39 odst. 3 nařízení (ES) č. 1260/1999 ve vztahu k pokynům týkajícím se zásad, kritérií a indikativních procentuálních sazeb použitelných službami Komise při stanovení finančních oprav uvedených v čl. 39 odst. 3 nařízení (ES) č. 1260/1999⁽³⁾. K tomu došlo zaprvé nařízením opravy výdajů ve výši 2 %, zatímco údaje oznámené Komisi španělskými orgány dokazovaly, že riziko pro fond bylo podstatně nižší než tato procentuální sazba. Zadruhé k tomu došlo prodloužením období, na něž se oprava zahrnující oznámené výdaje vztahovala, nejen k datu, na něž se vztahovalo šetření Komise (17. prosinec 2004), ale až do okamžiku dvoustranného setkání (1. července 2008).

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1260/1999 ze dne 21. června 1999 o obecných ustanoveních o strukturálních fondech (Úř. věst. L 161, s. 1; Zvl. vyd. 14/01, s. 31).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 438/2001 ze dne 2. března 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1260/1999, pokud jde o řídicí a kontrolní systémy pro pomoc poskytovanou ze strukturálních fondů (Úř. věst. L 63, s. 21; Zvl. vyd. 14/01, s. 132).

⁽³⁾ Dokument K(2001) 476 ze dne 2. března 2001.

Žaloba podaná dne 3. března 2010 — Portugalsko v. Komise

(Věc T-111/10)

(2010/C 113/106)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Portugalská republika (zástupci: N. Mimoso Ruiz a P. Moura Pinheiro, advokáti, L. Inez Fernandes, zmocněnec)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

Portugalská republika podala dne 3. března 2010 proti Evropské komisi na základě článku 263 SFEU žalobu na neplat-

nost rozhodnutí Komise K(2009) 10624 ze dne 21. prosince 2009 o snížení podpory poskytnuté z Evropského fondu pro regionální rozvoj pro operační program „Modernizace hospodářské struktury“ CCI: 1994 PT 16 1 PO 004 (ex-FEDER ref 94.12.09.004) v části týkající se uzavřených investičních fondů turistických nemovitostí (IFTN).

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Investiční fond nemovitostí — vytvořený orgány na období od 1. ledna 1994 do 31. prosince 1999 poté, co Evropská komise schválila rámec podpory Společenství (RPS II) pro intervence strukturálních fondů v regionech spadajících do Cíle 1 — byl určen k plnění úkolů Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR).

Nařízení (EHS) č. 4254/88, změněné a doplněné nařízením (EHS) č. 2083/93⁽¹⁾ o prováděcích ustanoveních nařízení (EHS) č. 2052/88, stanoví ohledně intervencí EFRR, že tento fond se podílí na rozvoji vnitřního potenciálu regionů prostřednictvím opatření, jež ulehčují malým a středním podnikům vstup na kapitálový trh. Stejně jako poskytování záruk a nabývání majetkových účastí, tedy činnosti uvedené jako příklad v nařízení (EHS) č. 2083/93, také investiční fond nemovitostí představuje mechanismus financování, který slouží k podpoře a rozvoji činnosti malých a středních podniků.

Účelem IFTN je zejména financovat malé a střední podniky činné v Portugalsku v odvětví cestovního ruchu, jež obecně vlastní významné nemovitosti a mají problém získat finanční zdroje, které nejsou na trhu dostupné.

Činnost IFTN v dotčeném období přispěla k podpoře rozvoje a modernizace nabídky cestovního ruchu v Portugalsku, a to prostřednictvím nákupu zařízení sloužícího v cestovním ruchu, jež byla následně pronajata malým a středním podnikům.

Činnost IFTN je striktně v souladu s rozhodnutím Komise K(94) 464 o schválení operačního programu „modernizace hospodářské struktury“ a podprogramu 4 „cestovní ruch a kulturní bohatství“ v rámci RPS II. Toto rozhodnutí stanovilo vytvoření turistických investičních fondů, jejichž hlavním účelem je zejména finanční ozdravení, modernizace a předimenzování hotelových jednotek.

Evropská komise nerespektovala právo na obhajobu, když poprvé až v napadeném rozhodnutí vznesla otázku týkající se selhání trhu při financování malých a středních podniků podporovaných prostřednictvím IFTN, a kritizovala vnitrostátní orgány za to, že údajně vhodně nepřezkoumali hospodářskou schopnost daných podniků a omezily se na refinancování jejich pasiv.

Napadené rozhodnutí porušilo zásadu ochrany legitimního očekávání, když určilo, že projekt IFTN nesplňuje požadované náležitosti ohledně spolufinancování EFRR, protože Evropská komise během prezentace programu vzbudila v [představitelích] portugalských orgánů pevné a legitimní přesvědčení, že financování IFTN nebude zpochybněno, a tím spíše, že právní rámec Společenství, který nebyl v daném období vůbec jasný, pokud jde o podmínky přípustnosti, neumožňoval prokázat existenci zjevně nesprávného posouzení v souvislosti s právoplatností finančního nástroje.

(¹) Nařízení (EHS) č. 2083/93 ze dne 20. července 1993, kterým se mění nařízení (EHS) č. 4254/88 o prováděcích ustanoveních nařízení (EHS) č. 2052/88 týkajících se Evropského fondu regionálního rozvoje (Úř. věst. L 193, s. 34) (ES, DA, DE, EI, EN, FR, IT, NL, PT).

Žaloba podaná dne 1. března 2010 — Prionics v. Komise a EFSA

(Věc T-112/10)

(2010/C 113/107)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Prionics AG (zástupci: H. Janssen a M. Franz, advokáti)

Žalovaní: Evropská Komise a Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA)

Návrhová žádání žalobkyně

— prohlásit za neplatné „Vědecké stanovisko o analytické citlivosti schválených rychlých testů TSE“ EFSA a Komise v

rozsahu, ve kterém v současné době nedoporučuje dva testy vyráběné žalobkyní, Prionicsá-Check LIA a Prionicsá-Check PrioSTRIP, k použití při sledování BSE;

— uložit Komisi a EFSA náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně zpochybňuje vědecké stanovisko EFSA ze dne 10. prosince 2009 o analytické citlivosti povolených rychlých testů TSE (dále jen „stanovisko EFSA“). V tomto stanovisku se mimo jiné doporučuje, aby byla vhodnými pokusy nově posouzena analytická citlivost dvou testovacích systémů žalobkyně pro BSE (Prionics[®]-Check LIA a Prionics[®]-Check PrioSTRIP).

K odůvodnění své žaloby uplatňuje žalobkyně čtyři žalobní důvody.

V rámci prvního žalobního důvodu uplatňuje žalobkyně porušení zásady řádné správy, neboť žalovaní založili doporučení ve stanovisku EFSA na nesprávném posouzení skutkového stavu a rozporných údajích.

Jako druhý žalobní důvod žalobkyně uplatňuje porušení zásady práva na obhajobu v řízení, které může vést k aktu nepříznivě zasahujícímu do jejího právního postavení. Krom toho v této souvislosti tvrdí, že došlo k porušení základních zásad rovnosti zacházení a ochrany legitimního očekávání, neboť EFSA v rozporu s vlastními zveřejněnými správními předpisy neumožnila žalobkyni, aby byla vyslechnuta před zveřejněním stanoviska EFSA.

Zatřetí žalobkyně uplatňuje porušení základních zásad rovného zacházení a ochrany legitimního očekávání, jelikož EFSA v rozporu s vlastními zveřejněnými správními předpisy neuvedla ve svém stanovisku, jak se lze proti němu odvolat.

Konečně žalobkyně tvrdí, že bylo porušeno její základní právo na svobodný výběr povolání a svobodu podnikání, neboť stanovisko EFSA bylo zveřejněno, aniž by byly zváženy jeho škodlivé důsledky pro žalobkyni.